

At være konfliktrådgiver!

Tilværelsen er konfliktfyldt, det giver livet dynamik og skaber udvikling. Et liv uden konflikter må henvises til det hinsides, som man forestiller sig det i flere religioner!!

Men en konflikt kan blive så dynamiske og besværlige, at den begynder at æde mennesker op. Da fylder den for meget i hverdagen, fyldes ofte af mere eller mindre groteske forestillinger om modparten, går ud over nattesøvnen og minimerer den mellemmenneskelige respekt, så der til sidst kun er et fjendebillede tilbage. Den kan i værste fald gøre et menneske ude af stand til at leve et nogenlunde rimeligt liv.

Denne beskrivelse passer på de erfaringer, jeg i mit efterhånden lange liv har haft med konflikter. Jeg har i mange år af mit arbejdsliv været i en ledelsesposition, hvor ansvar for medarbejdernes udvikling og trivsel hang nøje sammen med at kunne levere en ydelse af høj kvalitet – i mit tilfælde undervisning.

Jeg er uddannet folkeskolelærer, men efter 15 år i Folkeskolen var det voksenuddannelse, der blev mit fokusområde. Jeg har arbejdet i både kommuner, centraladministration (undervisningsministeriet) og i et amt i kommunalreformens omstillingsperiode, hvor uddannelsescentre gik over til selveje – senest som uddannelseschef på et stort HF&VUC center.

I 1998 hørte jeg tilfældigvis om CfK. I forbindelse med, at mine fagkonsulenter i Undervisningsministeriet på deres ture rundt i landet for at implementere nye bekendtgørelser stødte på megen modstand, konflikter, som de fandt svære at tackle, fik jeg kontakt til CfK i håb om at kunne sætte et par små kursusforløb i søen. Det nåede jeg dog ikke, da jeg fik nyt arbejde. Som uddannelseschef efterfølgende i en stor organisation (120 ansatte/lærere) var konflikterne selvfølgelig også en del af livet på skolen – såvel mellem underviserne som mellem de voksne kursister. Da jeg var medlem af det regionale uddannelsesudvalg, fik jeg ad den vej iværksat et længere kursusforløb for lærerne med undervisere fra CfK. Det var en succes ved jeg, da jeg selv deltog. Det gav mig retskaber og ikke mindst et nyt syn på konflikter og måder at læse dem på, som bestemt var relevant i uddannelsessammenhæng, men som ikke mindst, da jeg blev pensionist, gav mig muligheden for at arbejde som frivillig i Åben Konfliktrådgivning i Århus, ÅKÅ. Denne konfliktrådgivning blev etableret i 2006 af et flok energiske mennesker med en stærk relation til CfK, som er vores model for tænkning omkring konflikter. CfK varetager tidsbestilling – også for os i Århus. En stor hjælp. I dag har jeg været formand for foreningen bag rådgivningsaktiviteten i seks år og har netop givet stafetten videre til en ny formand.

Det var en naturlig fortsættelse af mit arbejde med ledelse og de konflikter, der lå i det, at jeg gik ind i frivillig konfliktrådgivning. Jeg har i de otte år som frivillig rådgiver erfaret, at vi i de en til tre timer, som vi tilbyder her i Århus, kan få løst op for de "Gordiske knuder" på lempelig vis. Den dialogiske metode, vores evne til at lytte og give tid og ikke at være bange for pauserne tror jeg har hjulpet mange. Jeg siger TROR, da vi møder de rådgivningssøgende anonymt, kender som oftest kun deres fornavn og har efterfølgende ikke mulighed for at tjekke, hvordan det siden er gået. Men på de mange taknemmelige bemærkninger vi får, når en rådgivning slutter, er det soleklart, at vi har hjulpet mennesker til at få overblik og komme videre.

På det seneste har min makker og jeg siddet med ganske komplekse problemstillinger, hvor det har været hele familier – voksne børn, søskende og forældre, der alle har været ramt af en kærnekonflikt i familien, sådan at forstå, at en parts handlemåde har affødt en affekt på hele familien. Det synes jeg har været en vanskelig opgave, da konfliktmønstret har betydet, at

familiemedlemmerne har haft svært ved at være i samme lokale, men at de som udgangspunkt har ønsket at være det. Vi har siddet med op til seks ramte familiemedlemmer. I de tilfælde har vi efter at par samtaler foreslået familien at kontakte CfK for at komme ind i en længerevarende, decideret mægling. Om de har fulgt rådet, ved vi ikke. Det vil da koste penge, og måske er det en hindring. Det generelle billede i vores rådgivning er i øvrigt, at godt 90% er konflikter imellem forældre og voksne børn. Billedet er virkelig markant og kan måske skyldes, at mange andre typer konflikter kan håndteres i diverse fagforeninger og andre organisationer, som har stærk fokus på konflikter. Og det er jo glædeligt, hvis det er årsagen. Mobning på arbejdspladser og i skoler er i hvert fald på papiret blevet et opprioriteret område.

I Århus er vi otte konfliktrådgivere. Vi er sammen parvis og har åbent hver onsdag fra 17-20. Vores rådgivning finder sted i et relativt nyetableret "Folkestedet", som rummer mange aktiviteter og også er et billigt frokoststed. Det er godt for os at være i lokaliteter, hvor der er mulighed for en vis synlighed.

At være konfliktrådgiver giver mig en umiddelbart glæde ved at kunne hjælpe, hvor der virkelig er et stort behov. Jeg føler, at jeg har ressourcerne til at rumme vores rådgivningssøgende og deres triste historier, fordi der næsten altid tændes et lille lys for enden af en mørk tunnel. I de mange år som rådgiver har jeg oplevet en tryghed ved at agere under CfKs tænkning om konflikter. Det passer til mig. Men der er stor afstand til CfK fra Århus. Det viser sig ved de ganske få fællesmøder med rådgivningerne i København, og det viser sig ved, at vi generelt har haft for få supervisioner. Her er ingen onde viljer, men blot et geografisk og økonomisk problem. Det koster at rejse til København. Vi håber, at omstruktureringen af CfK får betydning for vores følelse af tilknytning til moderorganisationen. Vi håber, at der bliver mulighed for nogle små "opgraderingskurser" eller erfaringsudveksling med ligesindede på den anden side af Storebælt. Foreløbig er vi de eneste af slagsen uden for København, og vi har da også haft rådgivningssøgende fra Nordjylland, Ringkøbingområdet og Sydfyn – ja steder langt fra Århus. Måske Ålborg barsler med en konfliktrådgivning inden for kort tid.

I år har ÅKÅ ikke fået tilskud fra Århus Kommune pga nye regler for ansøgning om tilskud. Ellers har vi i flere år fået 15000 kr årligt, som blev nedsat til 5000 kr sidste år. Heldigvis har vi en lille egenkapital fra nogle fondsmidler, som vi må tære på. Vores største udfordring er PR aktiviteter – simpelthen at blive mere kendt. Vi har udarbejdet en power-point, som flere af os bruger til foredrag i forskellige sammenhæng – jeg har holdt foredrag i FO- regi og på højskoler. Vi har netop lavet en ny hjemmeside, fået nyt logo og nye brochurer. Vi har lige kikket på en gammel OBS udsendelse i DK, som vi fik udarbejdet og sendt i 2006-2008, men som nu er i et forældet format. Rådgivningsmulighederne burde sendes som en fælles OBS for alle CfKs rådgivninger. Vi ved, at DR vil kunne sende en ny OBS version, som kunne hjælpe alle rådgivningerne til at blive synlige - hvis vi slog os sammen! Her i Århus er vi i gang med at undersøge, hvor meget en enkel og lavpraktisk OBS vil koste at optage.

"Mennesket er ikke en ø, og under havet mødes alle øer." Så simpelt er det – eller var? For i en tid med et højt og skingert aktivitetsniveau på de sociale medier, i en larm af falske nyheder, i en tid, hvor tempo og global udsigt sender os videre i en svimlende fart under nyhedsbombardement om krigsrædsler og flygtningeproblematikker, udfordres vores evner til at stå distancen og holde den mentale balance mere end nogensinde. Men jeg ser ingen anden mulighed for at styrke det gode forholdet mellem mennesker end at holde fast i mødet, samtalen og øget viden om at håndtere konflikter på alle niveauer. Derfor er både konfliktrådgivning og -undervisning vigtigere end nogensinde.

Den 9. marts 2017. Helle Gram Schønherr.